

ledsage sin Betænkning med to udsjærlige Lovarbejder om Examen for Dampskibsførere og Maskinister, samt om Tillæg til Loven om Sønæring af 19de Februar 1861.

Saaledes stod Sagen ved Slutningen af Samlingen 18^{72/73}, da Udvalgets Betænkning afgaves den 19de Mai 1873.

I Samlingen 18^{73/74} viste det sig, at Regjeringen maatte godkjende den af Udvalget fremsatte Opfattelse, men for Hovedlovens Bedkommende skete det kun halvt. Naaget Udvalget havde i Betænkningen udtalt, „at en fremtidig Lovgivning paa disse Omraader af sig selv vil lede til to selvstændige Lovforslag“, og kun af Hensyn til Ministeriets Modstand i en Sag, som ikke berørte politiske Spørgsmaal, havde indskrænket sig til at dele Loven i to Affnit, var Ministeren ikke den Gang kommen videre end til at forelægge en Lov om Lilsyn med Dampskibler og Passagerdampfartøier i to Affnit, med et tredje, der samlede de for begge Affnit fælles Bestemmelser. Det skete end ikke af Hensyn til selve Lovens Indhold, men det fremgik klart af de Lovforslagets ledsagende Bemærkninger, at den foretagne Deling af Lovens Emner kun fremtraadte som en Indvømmelse over for Udvalget.

Ikke des mindre havde Udvalget den Tilfredsstillelse, at dets øvrige Indstillinger med Hensyn til den Del af Loven, paa hvis Udskillelse som selvstændigt Lovarbejde det lagde Hovedvægten, toges til Følge af andre Ministre, idet Marineministeren den 4de Februar 1874 i Genhold til Udvalgets Betænkning forelagde Folkethinget Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i Lov om Styrmandsexamen af 6te Marts 1869, der vedtoges og udkom den 10de April 1874 som Lov, og samme Minister ligeledes i Genhold til Udvalgets Betænkning forelagde Folkethinget Forslag til Lov om Examen for Maskinister, hvilket Forslag ogsaa vedtoges og er udkommet som Lov under samme Dato. Endelig forelagde Indenrigsministeren den 2den Marts 1874 „Forslag til Lov om Tillæg til Lovene om Sønæring af 19de Februar 1861 og 11te Februar 1863,“ hvilket Forslag ligeledes blev affattet paa Grundlag af det Udkast, som var vedtaget af Udvalgets Betænkning. Dette Lovforslags Behandling kom vel ikke til Ende, men Betænkning afgaves den 31te Marts 1874 af det Udvalg, der var nedsat om Lovforslaget om Lilsyn med Dampskibler og Passagerdampfartøier. Lovforslaget er iaar forelagt Landstthinget, hvorfra det omændret er oversendt Folkethinget.

Medens saaledes Folkethingets Udvalg 18^{72/73} opnaaede at se sine Bestræbelser anerkjendte med Hensyn til de af Hovedloven flydende Bilove, stod det Udvalg, der nedattes i Samlingen 18^{73/74}, over for Hovedloven i den Skikkelse, hvori det første Udvalg i Sagen kun nedivningen gif ind paa det.

Skvad der var sket i Mellemtiden, maatte nu bringe dette Udvalg til med forøget Styrke at fastholde

det tidligere Udvalgs oprindelige Standpunkt. Det indstillede derfor en Række Ændringer, hvorved Alt, hvad der vedrørte Lilsynet med Passagerdampfartøier, udskiltes fra det oprindelige Lovforslag, og fremsatte derimod et selvstændigt Lovforslag om Lilsynet med Passagerdampfartøier.

Endelig har Justitsministeren ved at fremlægge Lovforslaget i nærværende Skikkelse, der ikke afviser meget fra det Udkast, som Udvalget udarbejdede og lod medfølge Betænkningen, fra Samlingen 18^{73/74}, omsider erkjendt det efter Sagens Medfølgeligt i, at denne Side af Lovgivningen gives en selvstændig Skikkelse uden at stilles jevnfæds med et Lovemne, der kun paa et enkelt Punkt har et lignende Hensyn som de mangfoldige, der kræves paaagtede ved en Lov om Lilsyn med Damparten.

Det fremgaar af det her Fremsatte, at det har havt sin Nytte, at dette Lovforslag ikke fandt sin Afgjørelse i den Skikkelse, hvori det blev forelagt og vedtaget af Landstthinget i 18^{72/73}. Der er nu opnaaet et Grundlag, hvorpaa der kan bygges videre, saafremt der, som udtalt i Folkethingets Betænkning 18^{72/73}, skulde findes Opfordring til en videre gaaende Lovgivning i Retning af at „sikre Rejsende tilspøs“, der betro sig til „andre Skibe, end de her omhandlede“ Dampfartøier, en Lovgivning, der allerede har været indledet hos andre søfarende Nationer.

Lovforslagets Enkeltgheder har ikke givet Anledning til væsentlige Ændringer, og heller ikke til Meningsulighed i Udvalget. Af Motiverne til Lovforslaget ses det, at det „i alt Væsentligt“ er overensstemmende med det i forrige Samling, Tillæg B. Sp. 878 af Folkethingssubvalgets Flertal fremsatte Forslag, der var fremgaaet af de tidligere Forhandlinger om Sagen.

Alt Lovforslagets Titel, der i Ministeriets oprindelige Lovforslag havde Ordet „Damppassagerfartøier“, men af Udvalget ændredes til „Passagerdampfartøier“, nu har et videre Omfang, nemlig „Dampfartøier“, der ogsaa omfatter „Bugserdampere“ og „Muddermaskiner“, kan Udvalget aldeles tiltræde, og Ministeren har ikke med Urette fundet denne Udvidelse af Lovens Gjenstand udtrykt baade i § 1 og § 12 i Flertallets Indstilling i forrige Samling. Denne Udvidelse har bragt Ministeriet til at give § 1 en udsjærligere Redaktion, saaledes at Ordene „Dampskibe — — skulde“ ombyttes med „Ethvert Dampfartøi — — skal, for saa vidt Dampskiblen angaar, og, naar Skibet bruges i Passagerfragt, tillige for saa vidt Maskine og selve Skibet angaar“ o. s. v.

Indholdet i Udvalgsflertallets § 4 har Justitsministeren, for saa vidt det er optaget i Lovforslaget, henfat dels som en ny § 6, dels som Litra i i § 3 og som Litra c i § 4. Udskillige andre af Udvalgsflertallets Bestemmelser i § 4 ville desuden finde deres Plads i de Reglementer, som Indenrigsministeriet vil udfærdige i Genhold til det